

A vághosszúfalusi néma barátok

Hosszúfalu és Vág-Vecse határán van egy halom, a melyet a nép Baráthalomnak nevez. Régen, nagyon régen ennek a halomnak a helyén barát klastrom volt, mégpedig „néma barátok” lakták. A vidék istenfélő szerzeteseknek ismerte őket, pedig egy csöppet sem voltak azok. A hány leány csak arra tévedt vagy gyónni ment hozzájuk, mind ott fogták, s becsukva tartották őket.

Egyszer egy szegény öreg, özvegyasszony ment egyetlen leányával gyónni hozzájuk. A kolostorból kijövet sehol sem találta leányát. Ekkor imádkozva kérte Istent, tenne csodát, s vezetné el leányához. Ima közben egy ősz koldús jelent meg előtte (ez maga az Isten volt), s azt mondta, ne féljen, ő kiszabadítja leányát és megbünteti azokat, a kik fogva tartják. Hét nap mulva az öreg koldus vezetése mellett 33 leány jött a halom felől zsolozsmákat énekelve a falu felé. Az öreg koldus a falunál eltűnt. Reggelre a kolostorból romhalmaz lett, s most csupán a tégladarabok emlékeztetnek reá.